

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt virginis Matris, Purificationem celebrârit. Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

rum degentium corda compellebam hoc modo: Agedum emergite tandem corda miseræ captiuitati addicta ex morte vitiorum: agedum exurgite corda vana & dissoluta ex negligētis & delidiosa vitæ vestræ ignauia ac tepore, erigite vos sursum cum integra & ab omnibus absoluta conuersione ad omnipotentem Deum: **SURSVM CORDA.** Tertia intentio erat amica quædam commiseratio & dolor erga omnes bona voluntate præditos & tamen irrefignatos homines, qui in seipsis miserè aberrant, & erroribus impliciti sunt, ita vt nec Deo, nec creaturis potiantur, eò quod cordibus huc illucque per res temporarias vagentur & dispersi sint. Hos omnes meque simul ad fidem & imperterritam nostrî periclitationem cum perfecta à nobis ipsis & creaturis omnibus auersione coniunctam prouocabam, dicens, **SURSVM CORDA.**

*Vt virginis Matris Purificationem
celebrârit.*

CAPVT XII.

ADuentante beatissimæ MARIÆ Purificationis solennitate, triduo ante precibus quandam cælesti illi puerperæ fingebat cadelam, eamque tergemina, id est, triplici contortam funiculo, quorum primus erat in honoré integerrimæ virginitatis, Alter in honorem immensæ humilitatis, Tertius in venerationem maternæ dignitatis illius: quibus ea inter mortales omnes peculiariter effulgit

Hh 2 Hanc,

III.

Hanc, inquam, spiritalem candelam tribus
 re diebus conficiebat, quolibet die dicens
 Magnificat. Vbi verò dies ipsa Purificationis
 aduenisset, manè priusquam quisquam templi
 adijisset, ipse ad summum accedens altare, in
 in sua meditatione sacrosanctam præstolaba-
 tur puerperam, donec cum cælesti pignore
 adueniret. Quæ ad exteriorem vrbis portam
 appropinquante, omnes alios cordis sui affe-
 ctu antevertens, illi procedebat obviam cum
 tota omnium Dei amantium cordium cæteris.
 In ipsa autem platea currebat ad eam, rogans
 ut parumper cum suo comitatu subsisteret, ut
 aliquod ei canticum depromeret. Mox spirita-
 li tacitaque modulatione, ita ut labia quidem
 mouerentur, & vox tamen penitus non au-
 dieretur, concinebat Profam illam, Inuiolata,
 idque quoad potuit longè amantissimè, flecte-
 batq; illi ceruicem medullitus, cum diceret
 BENIGNA, Ô BENIGNA: obsecrans ut pi-
 simam benignitatem suam in miserum pecca-
 torem declararet. Deinde surgens, sequebatur
 eam cum spiritali candela sua eo affectu & de-
 siderio, vti ne sineret vnquam ardentem diu-
 ni flammam luminis in ipso extingui. Deinde
 vbi ad cunctorum Dei amantium concionem
 peruenit, inchoabat canticum illud, Adorna
 thalamum, &c. admonebatque eos ut Seruato-
 rem digne exciperent, & eius matrem puerpe-
 ram cupide complecterentur, sicque cum lau-
 dibus & carminibus ad templum eos deduce-
 bat. Postea ingenti desiderio, priusquam virgo
 puerpera ingrederetur, & S. Simeoni Saluato-
 rem traderet, accedens ipsam sacratissimam
 virginem

virginem, flexis genibus, ac sursum erectis oculis & manibus precabatur eam, ut sibi puerulum ostenderet, & ipsi oscula imprimere peteret. Quod cum illa placide permitteret, vlnas suas vnaque amplissimos orbis fines extendens, charissimū animę suę sponsum breui horula vel millies excipiebat & amplexabatur, adspectabat niueos eius oculos, & manus teneras, osculabatur os suauissimum, & cuncta cęlestis illius pignoris membra infantilia: Contemplans erectis oculis præ admiratione in corde suo plorabat, stupens nimirum cęli opificem tam immensum & modicum, tam speciosum in cęlis, & puerilem in terris esse: atque interim cum illo sese occupabat ita ut ab illo mouebatur, cantando, lachrymando, spiritalibus vacando exercitijs: ac deinde matrem illum reddens, cum illa intrò ingrediebatur, donec essent peracta omnia.

Vt Bacchanalia peregerit.

CAPVT XIII.

Sabbatho ante Dominicam Septuagesimę, quo Alleluia intermittitur, & homines mundani plus solito ob imminencia Bacchanalia incipiunt esse amentię dediti, ipse in suo corde cęlestia sibi Bacchanalia cępit intruere in hunc modum: Cogitabat primum momētaneam ac pernicipialem carnalium Bacchanalium voluptatem, atque ut plerique pro breui delectatione diuturnis implicentur calamitatibus & miserijs: orabatque psalmum 50.

Hh 3

Miserere